

ACHILLESZRE EMLÉKEZTEK

VERSEK

A palánták Achilleszre emlékeztek:
duzzadt ágak, megannyi kutyakölyök.
Virágot rajzoltam neked.

Érkezésekben számolom az életet.
Éhes őrzők, a falnak támaszkodom. Süt a nap,
de mennyivel vakítóbb a gabona sárgája a tengeren.

A PÁRHUZAMOSAK

találkozásra készülnek,
Bíznak és kimondják: létünk kész tény, és ha örökre elfordulunk
egymástól, jó esetben ugyanazok maradunk. Egész életünkben egy-
mászt nézzük, és már a változatlan se kínálja magát. Mózes,
a kősziklával bosszantani akart, de mi emberek,
együtt és külön, párhuzamosak maradunk.

PONT, PIKKELY

Más életbe költöztem. A vízben ezt érzem,
Mikor a kéz hátulról megragad, és a partra lép velem. Külön
és a szétszóratásban, a nappali világban, a sötétség alábbhagy, de
a világosság mások kezére ad. A házamban nem lesz ablak.

NÉHA KAFKA IS

Lapos földön, szétszórt és meggondolt tüzek.
A széthúzó homokon, a kijelölt helyen, csukott szemű,
nők és férfiak. Néha Kafka is velünk guggol, mert írás közben fél.

20 KATHAR FÖLDÖN

A varázspálca átlátszó vére,
a felmenőim az árnyékban hűsölnek,
rajtuk nem fog a varázslat, se a kígyó mérge.

A verbéna illat fennakad, mint a lélegzet.
Vérben úszó kathar föld. A szemekben tej van,
és álmos művirág. Az egyetlen igazságuk a némaság.

LÁBÁNÁL FOGVA

Füstös álomnak tűnt,
Egyszer a lábánál fogva elkaptam.
Talán lélekmosoda volt, ahol a testeket lemossák a lélekről,
és az áttetsző maradék mindenkinél egyforma,
A nemők szerint, mint a változatlan angyalok.
Egyformák. A képmás
Semmit se követ.

*Szeretettel köszöntjük 70 éves szerzőnket! (A Szerk.)

